

ційної колегії журналу

олегія:

дальний редактор)

Гуревич, Б. Є. Єсипенко,
П. Комісаренко, П. Г. Кос-
Т. М. Серков, М. М. Сиро-
їс, З. О. Сорокіна, (відпо-
етар)

рада:

В. М. Нікітін
Є. К. Приходькова
Я. П. Склярів
Ю. О. Спасокукоцький
Р. О. Файтельберг
О. Б. Фельдман

ольця, 4, тел. 91-00-31

X, № 3, 1974

е)
год
ко

Коректор Н. Г. Тараскіна

зу 24.IV. 1974 р. Папір друкарський № 1.
рук. аркушів 12,6. Обліково-видавн. ар-
Ціна 90 коп.

ів, Репіна, 3.
ого об'єднання «Поліграфкинг» Держ-
іна, 4.

АКАДЕМІЇ НАУК СРСР — 250 РОКІВ

У 1974 р. минає 250 років з дня створення Академії наук Союзу РСР. У постанові ЦК КПРС з цієї події відзначається, що створення Академії було великою подією в історії розвитку науки, освіти і культури нашої держави. Діяльність Академії істотно вплинула на розвиток світової науки. Цю знаменну подію радянська громадськість відзначає в умовах зростання ролі науки у всіх сферах життя і діяльності розвинутого соціалістичного суспільства.

Академія наук була утворена згідно з указом Петра I у 1724 р. Вона відіграла значну роль в організації і об'єднанні наукових сил нашої держави і перетворилась за роки Радянської влади на Академію наук Союзу РСР — найвидатніший центр світової науки.

Ще в перші роки існування Академії в її стінах працювали такі визначні вчені як М. В. Ломоносов, Ф. К. Вольф, Ф. Ф. Брандт, К. М. Берта інші, які зробили значний внесок у розвиток багатьох галузей науки і прогресивно вплинули на діяльність самої Академії.

Академія наук відіграла винятково важливу роль у розповсюдженні освіти і культури в Росії, а також у підготовці наукових кадрів. Світову славу здобули фундаментальні наукові праці в галузі математики, фізики, хімії, біології, виконані в Академії видатними російськими вченими П. Л. Чебишевим, М. В. Остроградським, Б. В. Петровим, О. М. Бутлеровим, М. М. Бекетовим, О. О. Ковалевським, І. П. Павловим та ін.

Виключно важливе народно-господарське значення мала Академія наук у вивченні природних ресурсів держави та їх раціональному використанні.

Державний лад царської Росії ставив значні перепони успішному розвитку наукової і громадської діяльності Академії. Кількість її наукових закладів була значно обмежена, матеріальна база незначна.

З перемогою Великої Жовтневої соціалістичної революції відношення до науки докорінно змінилися: наукові дослідження одержали всіляку підтримку народної влади. У важкі роки становлення Радянської держави, в умовах громадянської війни і господарської розрухи Радянський уряд і особисто В. І. Ленін приділяли велику увагу Академії наук, умовам праці і побуту вчених. Комуністична партія і Радянський уряд постійно турбуються про розвиток наукових досліджень і направляють діяльність Академії наук на вирішення актуальних задач розвитку соціалістичної держави. Восени 1918 р. В. І. Ленін висунув ряд важливих народногосподарських проблем, для розв'язання яких вимагалось залучення наукових сил Академії наук. Вже з перших років Радянської влади в Академії почала створюватися широка сітка науково-дослідних інститутів по основних напрямках науки. Вчені Академії наук внесли свій великий вклад у розвиток сучасних фундаментальних напрямків науки, таких як теоретична і ядерна фізика, вивчення космосу, молекулярна біологія тощо.

Академія наук значно вплинула на розвиток вітчизняної фізіології. Вже в 1725 р. до Академії був запрошений швейцарський фізіолог,

фізик і математик Д. Бернуллі, який вивчав фізіологію дихання із застосуванням законів механіки і використовував для тлумачення одержаних фактів математичний аналіз.

У 1757 р. видатний російський вчений М. В. Ломоносов опублікував у Петербурзі свою трикомпонентну теорію кольорового зору. У фізіології зору вона і досі є майже загальновизнаною. Особливо важливе значення для розвитку вітчизняної фізіології мали прогресивні погляди М. В. Ломоносова на істотну роль експерименту у наукових дослідженнях.

У 1861 р. в Академію були обрані відомі на той час фізіологи М. М. Якубович і Ф. В. Овсянников, які залишили значний слід також у розвитку вітчизняної гістології нервової системи. Дуже цікавою була робота Ф. В. Овсянникова про головний судиноруховий центр у довгастому мозку, яка була важливим внеском у нейрофізіологію.

Особливо велике значення для розвитку фізіології взагалі і зокрема фізіології центральної нервової системи відіграла творчість І. П. Павлова, обраного в Академію у 1907 р. Роль Академії наук у розвитку вітчизняної фізіології значно зросла після Великої Жовтневої соціалістичної революції. В дореволюційній Академії було всього кілька невеликих лабораторій і музеїв і не було жодного дослідного інституту. Тепер в Академії наук функціонують три великих науково-дослідних інститути фізіологічного напрямку: Інститут фізіології ім. І. П. Павлова, Інститут еволюційної фізіології і біохімії ім. І. М. Сеченова та Інститут нейрофізіології і вищої нервової діяльності. Крім цього є фізіологічні лабораторії в інших біологічних закладах. Численні колективи цих наукових інститутів виконують велику дослідну роботу в багатьох напрямках фізіології.

Значний науковий авторитет Академії невід'ємно пов'язаний з цій галузі з творчістю видатних біологів і фізіологів.

Фізіологи Академії наук є авторами широко відомих наукових концепцій, теорій, які дістали визнання як у нашій країні, так і за кордоном.

Академія наук Союзу РСР відіграла важливу роль у практичному втіленні ленінських принципів національної політики в культурному будівництві, зокрема в створенні ефективно діючої системи Академії наук союзних республік.

Велику братерську допомогу справила Академія наук на розвиток республіканських академій. Творча наукова і громадська співдружність об'єднує вчених різних республік Радянського Союзу. Протягом усієї історії Академії наук в її роботі брали активну участь українські вчені.

Зараз в Інституті фізіології ім. О. О. Богомольця Академії наук УРСР під керівництвом члена-кореспондента АН СРСР П. Г. Костюка успішно вивчаються питання загальної фізіології і біофізики нервової клітини, механізми синаптичної передачі, фізіології вегетативних гангліїв, нейронні механізми інтегративної діяльності головного мозку.

Здобутки вчених Академії сприяли і сприяють створенню могутньої матеріально-технічної бази комунізму в нашій країні, перетворенню науки у вагомий силу соціально-економічного, державно-політичного і культурного розвитку радянського суспільства.

Українські фізіологи, як і всі вчені Радянського Союзу з великим піднесенням відзначають славний ювілей вищого наукового закладу нашої держави — Академії наук Союзу РСР.

РЕЗУЛЬТАТИ КЛІНІЧНОЇ ПРИ ДЕЯКИХ ФОРМАХ РОЗЛА

Ю. О. Спасокукоцький

Відділ
Інституту фізіології
сексологічне відділення Київської

У комплексній терапії форми імпотенції останнім часом, седативні, стимулюючі дані, гормональна згода певного часу, після чого функції, яке важко піддається гормонам по механізми чення функції залоз внутрішнім цілком обґрунтована і ратів біологічної природи, чий) вплив на відповідні клі-

У відділі експериментальним було вперше одержано специфічний вплив на клітин

Експериментальними даними, що протестикуліну в відношенні до яєчок, об'єкт є фізіологічним методом на функцію статевих залоз процесів.

Ми вивчали лікувальний на кортико-спінальну і 68-сифікацією Порудомінської

Загальні відомості

Вік і сімейне положення хворих заохворювання на кортико-спінальну.

Клінічно у хворих на кортико-спінальну порушення адекватності: поєднання порушеної адекватності — у 79; поєднання поєднання і притуплення статевих потягу і прискорене сі-

В процесі клініко-патогенезу викликали розвиток кортико-спінальними були: перерваний статевий збудження, пролонговані статеві

Серед хворих на ендокринний статевий потягу в поєднанні з асо-